

ли - мо Те, Твој Дух нам по - шљи,

Не ка смо ма - ли ср - цем свим!

2. С' поздравом мира Ти се јави,
 Нек Тебе вером сваки слави,
 Кад смо скупљени с' Тобом ми.
 Сабрасмо с' овде двоје-троје;
 Ал' смо у име збрани Твоје,
 Знак Твога мира дај нам Ти!

220. ПОМИЛОВАЊЕ

(На глас бр. 25. 41. 75. 145. и 227.)

1. { По - ми - ло - ван сам од Го -
 Нит', ми за - же - ли ср - це

спо-да, То - га до - сто - јан не бих, знам,
да ме Љу - ба - ви Њег - 'ве гре - је плам. }

А сад се то - ме ра - ду - јем,

Ми-лост Бож' - ју уз - ви - шу - јем.

Ми-лост Бож' - ју уз - ви - шу - јем.

2. Гњев сам ја само заслужио,
А милост мени даде Бог,
Он ме ј' са Собом помирио,
Опрао крвљу Сина Свог;
Како то дође? зашто би?
Милост ми, Боже, даде Ти! ::
3. То Ти ја морам признат', Боже:
То сваком морам казат' ја,
Поносно срце моје беше,
Ал' с' јави Твоја доброта.
Благослов то је и милост,
Ја Ти захвалит' не знам дост'! ::
4. Помилован сам, па ћу за то
Вечну Ти, Боже, хвалу слат',
У то ћу Ти се име молит',
У то Ти име вероват',
На то ћу трпит', у нужди:
И на то с' надат при смрти. ::
5. Богат си, Боже, Ти милошћу,
Милост ми не одузми Ти,
Кроз смрт Господа, Спаса мога
Води ме слабог к' Себи Ти:
Вечно ћу с' тог' се радоват'
И ја и са мношвом сваки брат! ::
6. Даруј и мени срце благо,
Да с' бедном удем сажалит', -
Ти ме научи, о Исусе,
И душманина мог' љубит'.
Крв и смрт Твоја приправи:
За све грешнике милости! ::

221. ПОЈАЊЕ

(На глас бр. 25. 41. 75. 145. 220. и 227.)

1. Темелъ, што сидро моје држи,
Наш'о сам сада сретан ја,